Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

fessione. Hinc p salomonē dicit. Qui abscondit scelera sua
non dirigēt. qui aut confessus fuerit. & dereliquerit ea mmām
consequet. Hinc rursus scptum ē. Iustus in pncipio accusa
tor ē sui. S; nequaqm ad confessionē os pandit. ni cōsida
tione districti iudicii p pauorē spē angustat. Unde & apte
mox subdit. Loquar in tribulatione spē mea. Tribulatio
ppe spē lingua cōmouet. ut ratū pui opis uox confessi
onis impugnet. Sciendum quoq; ē quia sepe & rpbi pec
cata confitent. s; deflere contempnunt. electi aut culpas
suas quas uocib confessionis aperiunt districte animadusio
nis fletib insecuntur. Unde & beatus iob bene postqm
se ori suo n parcere spopondit. tribulationē mox spē sub
didit. Ac si apte fateret dicens. Sic ratū lingua loquit ut
nequaqm expers a meroris stimulo p alia spē uaget. s; cul
pas loquens uulni apio. culpas v ad correctionē cogitans.
salutē uulnis ex medicamine meroris quero. Qui cū mala
qdē que p pcm insinuat. s; flere que insinuat recusat.
quasi subducta ueste uulnus detegit. s; torpenti mente
medicamēta uulni non apponit. Confessionis q uocē solus
necesse est ut memor excruciet. ne uulnus pdtū s; neglec
tū quo licenti iam p humana notitia tangit. deteri putres
cat. Quo cont psalmista plagā cordis n solū detexerat. s; detexit
etiam medicamentū meroris adhibebat dicens. Iniquitatē
mea ego pnuntio. & cogitabo p peccato meo. Pnuntiando
enim ~~cni~~ occultū uulnus detegit. cogitando aut qd aliud
qm medicamentū uulni apponit. s; afflicte mti & sua sol
licite dampna cogitanti. rta p semetipsa orit cont semet
ipsam. Iam cum se ad lamta penitentie instigat. occulta se